

WRS

14

พฤศจิกายน

สัปดาห์ที่ 32

เทศกาลธรรมดา

สดด 28:1-6

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 4

บทอ่านที่ 1

ตด 3:1-7

จงตกเดือนเขาเหล่านั้นให้อยู่ได้อ่านาและเชื่อฟังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ พร้อมทั้งจะทำความดีทุกประการ ไม่กล่าวร้ายผู้ใด หลีกเลียงการทะเลาะวิวาท มีความอดกลั้นและสุภาพอ่อนโยนต่อทุกคน ในอดีต เราเคยเป็นคนโง่ ไม่เชื่อฟัง และหลงผิด เป็นทาสของกิเลสตัณหาและความหลงระเริงต่าง ๆ ขณะนั้นเราดำเนินชีวิตอย่างชั่วร้าย มีความอิจฉา ริษยา น่ารังเกียจและเกลียดชังกัน

แต่เมื่อพระเจ้าพระผู้ไถ่ของเราทรงแสดงพระทัยดีและความรักต่อมนุษย์ พระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นมิใช่เพราะกิจการชอบธรรมใด ๆ ที่เรากระทำ แต่เพราะความรักร่มกของพระองค์ ทรงใช้น้ำชำระเราให้สะอาด เราจึงเกิดใหม่และได้รับการฟื้นฟูโดยพระจิตเจ้า พระองค์ทรงหลังพระจิตเจ้าลงเหนือเราอย่างอุดมโดยทางพระเยซูคริสตเจ้า พระผู้ไถ่ของเรา เพื่อพระพรหทานของพระองค์จะบันดาลให้เรากลับเป็นผู้ชอบธรรม และเป็นทายาทในความหวังว่าจะได้ชีวิตนิรันดร์

พระวรสาร

ลก 17:11-19

ขณะที่พระเยซูเจ้าเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็มนั้น พระองค์เสด็จผ่านแคว้นสะมาเรีย และกาลิลี เมื่อเสด็จเข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง คนโรคเรื้อนสิบคนเข้ามาเฝ้าพระองค์ ยืนอยู่ห่างพระองค์ ร้องตะโกนว่า ‘พระเยซู พระอาจารย์ โปรดส่งสารพวกเราเถิด’

พระองค์ทอดพระเนตรเห็นจึงตรัสกับเขาว่า ‘จงไปแสดงตนแก่บรรดาสมณะเถิด’

ขณะที่เขากำลังไป เขาก็หายจากโรค คนหนึ่งในสิบคนนี้ เมื่อพบว่าตนหายจากโรคแล้ว ก็กลับมา พลากร้องตะโกนสรรเสริญพระเจ้า ชบหน้าลงแทบพระบาท ขอบพระคุณพระองค์ เขาผู้นี้เป็นชาวสะมาเรีย

พระเยซูเจ้าจึงตรัสว่า ‘ทั้งสิบคนหายจากโรคมิใช่หรือ อีกเก้าคนอยู่ที่ใดเล่า ไม่มีใครกลับมาถวายพระเกียรติแด่พระเจ้านอกจากคนต่างชาติคนนี้หรือ’ แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า ‘จงลุกขึ้น ไปเถิด ความเชื่อของท่านทำให้ท่านรอดพ้นแล้ว’

เป็นครั้งที่สามที่ลูกาเขียนถึงการเสด็จไปที่กรุงเยรูซาเล็มของพระเยซูเจ้า เพื่อแสดงให้เห็นถึงจุดหมายปลายทางแห่งภารกิจของพระองค์ แต่อย่างไรก็ตามพระองค์เองก็ยังทรงสนพระทัยและแสดงพระเมตตาต่อผู้เข้ามาขอความช่วยเหลือจากพระองค์เสมอ ซึ่งเราได้เห็นคนโรคเรื้อนสิบคนเข้ามาร้องขอความช่วยเหลือจากพระองค์ พระองค์ก็ไม่ได้ปฏิเสธพวกเขาเหมือนกับคนอื่น ๆ ที่ตัดคนเหล่านี้ออกจากสังคม พระองค์ทรงรักษาพวกเขาให้หายจากโรคเรื้อน แต่สิ่งที่สำคัญก็คือมีเพียงคนเดียวในสิบคนที่กลับมาขอบพระคุณพระองค์ บางครั้งในชีวิตของเราก็มีเพียงคนเดียวที่กลับมาขอบพระคุณพระองค์ สำหรับพระพรและพระพรหทานที่พระองค์ประทานให้เราในชีวิตประจำวัน จงกลับมาขอบพระคุณพระองค์เสมอ

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2555

ลก 17.11-19

เจ้าของโทรศัพท์มือถือ 10 คนถือโทรศัพท์มือถือพร้อมด้วยกลไกขนาดเล็กที่ใช้งานไม่ได้. พวกเขาแสวงหาความช่วยเหลือของพระเยซูเจ้า และพระเยซูเจ้าไม่เพียงแต่แก้อุปกรณ์มือถือของพวกเขาเท่านั้น พระองค์ยังตรัสกับพวกเขาว่าอย่าใช้บริการของโทรศัพท์มือถือเพื่อให้พวกเขามั่นใจและเป็นอิสระจากการรับตำราและเครื่องมือต่างๆ. พร้อมด้วยข้อเสนอให้หาสิ่งใกล้มือเพื่อมั่นใจว่าจะทำตามคำสัญญาได้อย่างไรก็ตาม เมื่อหันไปมองผู้ใช้โทรศัพท์มือถือ 9 คน. และชายคนจนโศกโศกที่อยู่กับโทรศัพท์มือถือรุ่นล่าสุดเพื่อส่งสารแก่กัน จนส่งถึงเพื่อนชาวอิสราเอลได้. และเพียงข้ามคืน เขาก็ได้ฟื้นชีวิตสังคมของเขาได้

ส่วนชายยากจนที่ตลาดคนหนึ่งล่ะ.. ข้าพเจ้าหมายถึงชาวสะมาเรีย. เช่นเดียวกัน ถึงแม้เขาได้รับการฟื้นฟูให้เขาใช้โทรศัพท์มือถือดีๆ เขาได้พบว่าตัวเองยังไม่ยอมติดต่อกับใคร. เขากับตัวเอง “บัดนี้ ฉันง่วนกับการซ่อมโทรศัพท์มือถือ แต่ฉันจะไปให้พ้นมันได้อย่างไรดี ” บัดนี้ เพื่อน 9 คนก็ง่วนกับการเสพการติดต่อสื่อสารกับเพื่อนทางโทรศัพท์ เพื่อวางแผนการจัดงานเลี้ยงและเที่ยววันหยุด หรือโทรเพื่อมาเวลาไปวันๆหนึ่งเท่านั้น.

พวกเขามีสิ่งต่างๆต้องทำ แต่บัดนี้ ข้าพเจ้าได้เลื่อนตำแหน่งดีกว่าแต่ก่อน เพราะข้าพเจ้าระลึกถึงพระเยซูเจ้า – “คนธรรมดาที่ปกติไม่รับผิดชอบการรับใช้เรื่องนี้. แล้วชาวสะมาเรียคนนี้ได้ทำตรงกัน

ข้าม.ไม่เพียงแต่ “เพื่อน”ใหม่จะขอบคุณชาวสะมาเรียคนนั้นเท่านั้น แต่ยัง
สร้างสัญญาณการติดต่อสัมพันธ์ให้แข็งแกร่งขึ้นระหว่างชาวยิวที่ถูกทำ
ร้ายกับชาวสะมาเรีย - เป็นสัญญาณที่ครั้งหนึ่ง ความสัมพันธ์ที่เคยสูญ
หายไป แต่บัดนี้ ได้รับการฟื้นฟูขึ้นใหม่